

- Zgodnie z ustaleniami European Environment Agency (EEA) tylko w Niemczech umiera rocznie około 12 800 osób z powodu zanieczyszczenia powietrza przez NO₂.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku konkretnej analizy częściowego dostępu na podstawie art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001
- Komisja nie zbadała w sposób wystarczająco konkretny, czy ewentualnie należało udzielić częściowego dostępu do akt na podstawie art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
  - Nie przeprowadzono badania, czy ewentualnie możliwy jest środek mniej restrykcyjny dla skarżącej w odniesieniu do prawa dostępu.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2022 r. – OG i in./Komisja

(Sprawa T-101/22)

(2022/C 165/47)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: OG, OH, OI i OJ (przedstawiciel: adwokat: D. Gómez Fernández)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2021/2288 (¹) z dnia 21 grudnia 2021 r. zmieniającego załącznik do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 (²) w odniesieniu do okresu uznawania zaświadczeń o szczepieniu wydawanych w formacie unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID wskazującego na zakończenie serii szczepień pierwotnych;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia norm kompetencyjnych i art. 290 ust. 1 TFUE.
  - W tym względzie skarżący podnoszą wykroczenie poza zakres delegacji przyznanej przez Parlament w art. 12 i w art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2021/953, a także samych tych artykułów z tego powodu, że decyzja nie przestrzega istotnych elementów aktu zawierającego upoważnienie, a w każdym nie mieści się w ramach prawnych określonych w podstawowym akcie ustawodawczym, ponieważ zmiany nie są konieczne świetle postępów naukowych w zwalczaniu pandemii COVID-19.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia norm kompetencyjnych i art. 290 ust. 1 TFUE.
  - W tym względzie skarżący podnoszą wykroczenie poza zakres delegacji przyznanej przez Parlament w art. 13 i w art. 5 ust. 4 rozporządzenia 2021/953, a także samych tych artykułów. Naruszenie istotnego wymogu proceduralnego poprzez procedowanie w trybie pilnym, mimo że nie wystąpił szczególny przypadek przewidziany w tym celu, jak pojawienie się nowych dowodów naukowych lub szczególnie pilna potrzeba, która by to uzasadniała.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa podstawowego do swobodnego przemieszczania się, uznanego w art. 21 TFUE, art. 45 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 2 protokołu nr 4 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, art. 27 dyrektywy 2004/38/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. oraz zasady proporcjonalności.

- W tej kwestii skarżący wskazują, że wprowadzone ograniczenia nie odpowiadają względem zdrowia publicznego, nie udowodniono też ani ich skuteczności, ani konieczności.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia praw podstawowych z karty praw podstawowych: równości wobec prawa (art. 20) i niedyskryminacji (art. 21) oraz ich odpowiedników z europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC) poprzez wprowadzenie przez Komisję, bez podstawy naukowej, różnicy w traktowaniu między osobami w pełni zaszczepionymi i tymi, które przyjęły dawkę przypominającą.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia kompetencji w odniesieniu do dziedziny.
- W tej kwestii skarżący zarzucają naruszenie zasady przyznania kompetencji i art. 5 i 168 TFUE, ponieważ ani Komisja, ani Unia nie mają kompetencji do przyjmowania środków nakładających obowiązek szczepienia, nawet pośrednio, pod rygorem utraty zaświadczenia o szczepieniu 270 dni po zakończeniu pełnego cyklu szczepień.
6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia praw podstawowych zapianych w karcie praw podstawowych: do wolności (art. 6), do życia prywatnego i rodzinnego (art. 7), do godności art. 1) i do integralności (art. 3), a także odpowiedników tych praw w EKPC poprzez pośredni obowiązek szczepienia dawką przypominającą pod rygorem utraty zaświadczenia o szczepieniu.
7. Zarzut siódmy, dotyczący nadużycia władzy.
- W tej kwestii skarżący podnoszą naruszenie art. 18 EKPC, ponieważ rozporządzenie ma cel inny niż był przewidziany, to jest pośredni obowiązek szczepienia dawką przypominającą pod rygorem automatycznej utraty zaświadczenia o szczepieniu.

(¹) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/2288 z dnia 21 grudnia 2021 r. zmieniające załącznik do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 w odniesieniu do okresu uznawania zaświadczeń o szczepieniu wydawanych w formie unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID wskazującego na zakończenie serii szczepień pierwotnych (Dz.U. 2021, L 458, s. 459).

(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID) w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się w czasie pandemii COVID-19 (Dz.U. 2021, L 211, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2022 r. – Transgourmet Ibérica/EUIPO – Aldi (Gourmet)

(Sprawa T-102/22)

(2022/C 165/48)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Transgourmet Ibérica, SAU (Girona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci C. Duch Fonoll i I. Osinaga Lozano)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „Gourmet” – unijny znak towarowy nr 8 143 653

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 grudnia 2021 r. w sprawie R 862/2021-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Izbę Odwoławczą w celu wydania ostatecznego orzeczenia; oraz